

Christina träffar "ungkarlen" Andreas Johansson (född 18 september 1813) från Byhn (12), Ödsmål och gifter sig vid 28 års ålder med honom den 7 april 1850, de får 3 barn tillsammans och de bosätter sig först på gården Stora Gullborga i Ödsmål. Maken Andreas blir senare benämnd också som Torpare, Husägare och Strandsittare.

Christinas ättlingar

Johannes Andreasson <i>(Christinas Barn)</i>	föds den 19 februari 1851 på Stora Gullborga. Familjen har en piga som heter Berta Torkelsdotter (född 1837). I husförhållningarna står Johannes som vanligt som son i familjen från födseln fram till husförhöret 1871 då han plötsligt får efternamnet Holmgren av okänd anledning (men fortfarande som son). Johannes flyttar till Nösund på Orust och skrivs in i Tegneby fs med efternamnet Holmgren. Som det ser ut i kyrkböckerna så bor och arbetar han hos <u>handlare Gerle i Nösund</u> (läs sida 4 i det länkade dokument) under två års tid. Flyttar sedan till Göteborg (som brodern Johan gjorde två år före honom) enligt kyrkböckerna den 11 april 1874. Här tappar jag bort honom...
Johan Leonard Andreasson <i>(Christinas Barn)</i>	24 november 1853 föds sonen Johan Leonard och döps den 27 november på Stora Gullborga i Ödsmål med dopvittnena Bernt i <u>Lillhammar</u> och Anders i Byhn. Enligt kyrkböckerna flyttar även Johan till Göteborg från Stora Gullborga, Johan flyttar den i april 1872. Här tappar jag bort honom också...
Josefina Bernhardina Andreasdotter <i>(Christinas Barn)</i>	31 Maj 1859 föds dottern Josefina Bernhardina på Samslotten, Mellangården i Byhn, Ödsmål som är min Mormors Mor. Hon tillägnas ett eget dokument så därför ingen mer information här och nu :-)

Troligtvis märkte nog inte familjen av den största dokumenterade geomagnetiska stormen (solstorm) någonsin som drabbade vår planet den 1 - 2 september 1859. Norrsken syntes så långt söder ut som i Karibien och Rom, och norrskenen över Klippiga bergen var såpass starka att gruvarbetare började tillaga frukost, eftersom de trodde det var morgon. Folk som råkade vara vakna i nordöstra USA kunde läsa tidningen mitt i natten tack vare det otroligt starka norrskenet. Telegrafsystem överallt i Europa och Nordamerika slutade att fungera, och i vissa fall fick telegrafisterna en stöt. Telegrafkablarna började att skicka ut gnistor och pappren till telegraferna började brinna spontant. Trots detta så fortsatte vissa telegrafister att skicka samt mottaga meddelande trots att deras strömförsörjning var avstängd.

1862 bor familjen i Byhn på gården Samslotten som tillhör Mellangården, Christina är bräcklig och har dålig hälsa. Under detta år invigs järnvägen mellan Stockholm - Göteborg och resan tar 14 timmar!

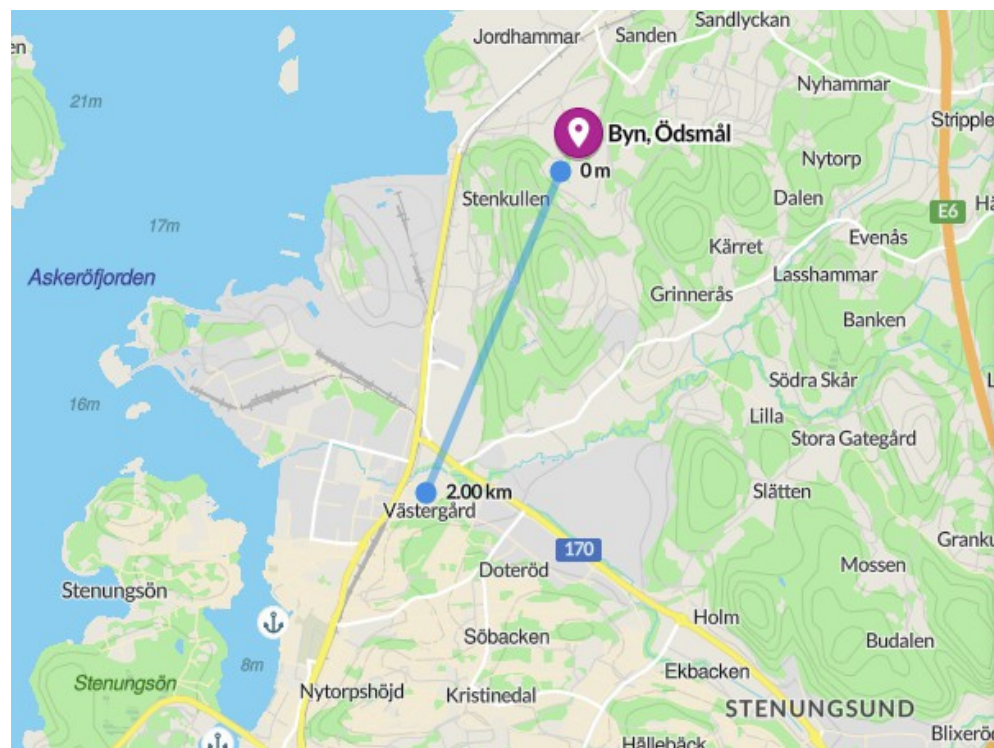
1867 är ett jobbigt år för då avlider Christinas mor Johanna Nilsson den 3 november och bara 6 månader senare avlider även hennes far Johannes Peterson den 24 november.

Det var svåra tider i Sverige som drabbades av nödår 1868. Även åren före och efter rådde missväxt med svält som följd. Om förhållandena under denna period i slutet av 1860-talet vet vi en hel del. Intervjuer och uppteckningar med och av dem som upplevde nöden som barn finns bevarade.

Efter en fin vår kom en långvarig torka som höll i sig ända till september. I juli var hettan tropisk. Bönder och torpare tvingades se hur säd och gräs brände bort på åkrar och ängar. Mjölken från korna var ofta blodblandad. Kor, grisar och hästar måste slaktas på grund av foderbrist.

I kvarnarna maldes mjöl av halm, bark, mossa och skott av lind. De allra fattigaste livnärde sig på välling gjord på malda ben och råghalm.

1879 då Albert Einstein föds i Tyskland, flyttar Christina från Samslotten, Mellangård i Byn, Ödsmål till Stenungsund där hon bor i eget hus tillsammans med make och dottern Josefina Bernhardina. 1885 bor Christina fortfarande i Stenungsund med sin make Andreas och dottern Josefina Bernhardina som nu åter kommit tillbaka från Göteborg efter att ha arbetat där ett tag och bor här några månader. Man har nu en hyresgäst från Carlshamn som heter Emilie Sofie Carlsson Holmgren.

Tio år senare, den 10 juli 1895 så avlider Christinas make Andreas av ålderdomssvaghet och begravs i Norum, Stenungsund. Christina flyttar därefter till Stenunge by i Stenungsund som är en gammal by från medeltiden. Byn låg söder om Vetteberget och dess namn förekommer i skrift första gången 1388. Men människor hade bott i området långt innan dess. Här hyr hon in sig på gården Västergård i Stenungsund efter att ha blivit änklings 1895.

Västergård

Västergård är en framkammarsstuga i två våningar byggd någon gång 1770-1790. Eventuellt kan nedre delen vara ännu äldre och sedan påbyggd. Delar av interiör och rumsindelning är ursprunglig. Taket reparerades och lades om 2009. Nästa steg är att restaurera husets fönster. Västergård fungerar fortfarande som bostad. Stenungsunds kommun äger fastigheten men den bebos av ättlingar till de sista privata ägarna.

30 mars 1908, Christina avlider i en ålder av 86 år som fattighjon 13 år efter sin makes död och begravdes 10 april.